

Międzynarodowa Refleksja Solidarności

Siostry Szkolne de Notre Dame

Shalom

Pokój i solidarność /współodczuwanie

Maj 2022

Wprowadzenie

W świecie toczy się wiele wojen, które wciąż powodują ból, cierpienie, przesiedlenia i śmierć. W Ukrainie, Jemenie, Mjanmie, Etiopii, Syrii i Sudanie, by wymienić choć kilka miejsc. *Jesteście Posłane* zachęca nas do profetycznej odpowiedzi i solidarności z osobami doświadczonymi przez te niezwykle trudne i przerażające realia. „Wolne i pełne zaufania, jesteśmy również gotowe podejmować otwarty dialog z innymi. Jesteśmy zdolne do nadziei wbrew nadziei, do przyjęcia niedostatku i do trwania w niepewności” (*JP K 16*). Ten fragment z *JP* może być szczególnie znaczący dla nas teraz, gdy my, siostry, przeżywamy namacalnie rzeczywistość wojny. W obliczu okrucieństwa wojny i żyjąc tym aspektem naszej Konstytucji, musimy wciąż w naszym codziennym życiu wychodzić z naszych stref komfortu i odważyć się śmiało odpowiedzieć w nieprzewidywany dotąd sposób (*JP, DG 36, 37*).

Wezwanie do modlitwy

Boże, w świecie nic nie dzieje się
bez Twojej woli;
ani w wielkich sprawach historii świata,
ani w naszym życiu osobistym.
Nieraz trudno nam modlić się:
„Ojcze, bądź wola Twoja”.
A potem możemy już tylko milczeć,
mieć nadzieję, modlić się, ufać.
Ale nasza siła opiera się na świadomości,

iż żadne cierpienie nie jest próżne,
żaden ból daremny,
żadne pytanie bez sensu.
Ty, wielki Boże, wszelkie niejasności
prowadzisz do światła.
A gdy nie znajdujemy dla Ciebie żadnych
słów -
przyjmujesz nasze milczenie i łzy.

(skrótowa modlitwa z książki *Ty, Boże*)

Doświadczenie

Jako wolontariuszka współpracowałam z Punktem Pomocy Caritas na granicy ukraińsko-węgierskiej. Tam spotkałam trzydziestoletnią kobietę z jej trzyletnim synem Simonem. Przybyli rano i po godzinie kontynuowali podróż do Izraela. Posilili się trochę i skorzystali z urządzeń higienicznych. Mogłam bardzo łatwo nawiązać kontakt z Simonem, zwłaszcza po tym, jak pokazałam mu, gdzie jest czekolada. Cały czas się uśmiechał. Wydawało mi się, że nie zdawał sobie sprawy z trudnej sytuacji wokół niego. Nie tak jak jego matka. Jej oczy mówiły o smutku, desperacji i wielkim bólu. Nie mówiła po węgiersku, a ja po ukraińsku, ale w autobusie przed ich odjazdem bardzo dobrze się rozumieliśmy. Ze łzami w oczach mnie przytuliła. Od tego czasu wygląd tej młodej kobiety i uśmiech Simona wciąż tkwią w moim sercu.

Refleksja

Ucisk, niesprawiedliwość, wrażliwość, strach. Są to cechy charakterystyczne czasu wojny. Każda z nich istnieje w relacjach międzyludzkich. Stają się okazją do przyjrzenia się sobie i uświadomienia sobie wojen lub zimnych wojen, które mogą nas otaczać. Historia pokazała,

że nie ma ucisku bez ciemnicy i uciemnionego. Nie ma strachu bez osoby budzącej grozę i kogoś przerażonego. Dlaczego chciwość i nienawiść opanowują ludzkie serce? Jak ludzie mogą wytrwać w bólu, stawiając czoła dewastacji swojego życia?

Tylko Jezus może odpowiedzieć na te pytania. „Jezus Chrystus nigdy nie zachęcał do podsycania przemocy i nietolerancji. Sam otwarcie potępiał używanie siły, aby narzucać siebie innym: „*Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie u was*” (Mt 20, 25-26 cyt. za *Fratelli Tutti*, 238). Idzie jeszcze dalej mówiąc nam, aby przebaczać siedemdziesiąt siedem razy. Zamiast agresywnej reakcji na ucisk proponuje łagodne oparcie się na Bogu. Daje nam przykład zanim wypełnił swoją misję na krzyżu: „*Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak On nie otworzył ust swoich*” (Iz 53,7). Po swoim zmartwychwstaniu, gdy wszedł do pomieszczenia, w którym uczniowie byli razem – za zamkniętymi drzwiami, bo się bali – powiedział najpierw: „Pokój wam” (J 20,19).

1. Jakie wojny lub zimne wojny otaczają nas w naszych społecznościach, miastach i krajach?
2. Jak mogę nauczyć się niestosowania przemocy i promować pokój w mojej wspólnotcie, w moim środowisku i w mojej służbie?
3. Co pomaga mi kształtować współczujące serce, które nie przeszkadza mi przebaczać drugiemu, a nawet przebaczać czy nie nienawidzić ciemnicy?
4. Jaką ofiarę/ascezę jestem gotów ponieść w imię pokoju?

Działanie

Po osobistej refleksji, zastanówmy się, co możemy zrobić w naszych wspólnotach. Oto przykładowe możliwości:

- **Modlić się** regularnie o pokój, wraz z tymi, do których jesteśmy posłane.
- **Szukać sposobów** wsparcia Caritas Internationalis.
- **Dzielić się** w jaki sposób przeżywasz wojnę oraz wezwanie do niestosowania przemocy i okazywania solidarności w codzienności.
- **Otwierać nasze domy** dla uchodźców (jeśli to możliwe).
- **Nauczać** języków obcych, podejmować wolontariat służąc dzieciom i uchodźcom.

Modlitwa końcowa: *Modlitwa do Stwórcy*

Panie i Ojczy rodzaju ludzkiego,
który stworzyłeś wszystkie istoty ludzkie
z równą godnością,
zaszczep w nasze serca ducha braterstwa.
Natchnij nas marzeniem nowego spotkania,
dialogu, sprawiedliwości i pokoju.
Pobudź nas do tworzenia zdrowszych
społeczeństw i bardziej godnego świata,

bez głodu, bez ubóstwa, bez przemocy,
bez wojen.

Niech nasze serce otworzy się
na wszystkie ludy i narody ziemi,
by rozpoznać dobro i piękno,
które zasiałeś w każdym z nich,
aby zacieśnić więzi jedności, wspólnych
projektów, wspólnych nadziei. Amen.

(*Modlitwa z Fratelli Tutti*)